

[Hanne Budtz.]

tid af samfundet. Efterhånden som vi bliver flere og flere og telefonbøgerne og andre registre bliver større og større, kan det blive vanskeligere at skelne meget store grupper med ens navne ud fra hinanden. Derfor har det da også været sådan, at man har støttet bestræbelserne bort fra sen-navnene, bl. a. ved at have særlige bøger, hvor folk kunne få ideer til ny navne, de kunne ansøge om. Det er også en af flere grunde til, at det nu skulle blive lettere for børn at få både moderens navn og bedsteforeldrenes slægtsnavn.

Men samtidig er det da rimeligt, om man beskytter de eksisterende navne. Dér er jeg også enig med det ærede medlem hr. Vagn Bro i, at folk, der allerede har et navn med særpræg, skal nyde den størst mulige beskyttelse. Det gør de også efter dette lovforslag. Hvis der er behov for større beskyttelse, må vi se på det.

Jeg finder det også rigtigt, at der i lovforslaget er optaget en særlig bestemmelse om beskyttelse af de navne, som findes og anvendes f. eks. som varemærker, firmanavne og kunstnernavne; det er altså alt sammen udtryk for, at et navn er en økonomisk værdi, at det har en goodwill.

Jeg mener, det foreliggende er et klart og godt lovforslag, og i det omfang, det er muligt, vil mit parti meget gerne medvirke til, om der kunne komme nordisk retsenhed på dette område. Vi vil gå ind i et positivt udvalgsarbejde.

Else-Merete Ross: Da de gældende bestemmelser om personnavne findes i forskellige spredte lovregler og forskrifter, anser mit parti det for en fordel, at alle de vigtigste navneregler nu søges samlet inden for rammerne af en og samme lov. Da der desuden på visse punkter i de gældende bestemmelser hersker en vis uklarhed, vil det vel være af betydning at få disse bestemmelser præciseret i en ny lov.

I det store og hele bygger det foreliggende lovforslag på det forslag, som findes i det i

1952 nedsatte udvalgs betænkning. Betænkningen indeholder en interessant historisk oversigt over personers slægtsnavne, desuden en gennemgang af gældende ret og en gennemgang af den argumentation, der i udvalget har ført til den foreslåede formulering af de enkelte paragraffer, samt bemærkningerne til disse.

Mit parti hilser lovforslaget med glæde. Vi kan også i hovedsagen give vor tilslutning til de principper, som lovforslaget bygger på, selv om der nok på visse punkter vil blive brug for indgående udvalgsbehandling også vedrørende visse princippunkter. Lovforslaget falder naturligt i en række hovedafsnit. Jeg skal se på to af disse og de principper, de hviler på.

Kapitel 1. omhandler erhvervelse af slægtsnavne. Slægtsnavne kan erhverves dels ved fødsel, dels senere hen i livet, nemlig ved adoption, ved hustrus indgåelse af ægteskab og ved navnebevis. Slægtsnavn erhverves altså først og fremmest ved fødsel. Her er det lovforslagets princip, at der såvel for ægtebørn som for børn uden for ægteskab skal være valgfrihed mellem faders og moders navn. Hermed bryder man med en ca. 200-årig tradition, den agnatiske navneordning.

Over for de indvendinger, der kan rejses mod denne nyordning, har udvalget lagt vægt på, dels at et barn såvel i arvebiologisk henseende som i social samhörighed står begge forældre lige nær, dels at der derved bliver ensartethed i reglerne for børn født i og uden for ægteskab, og endelig at denne ordning kan støtte tendensen bort fra de mere almindelige navne. Men så vidt jeg kan se, er det især spørgsmålet om mands og hustrus ligestilling, som er det principielle hovedsynspunkt.

For det barn, der er født uden for ægteskab, er der tre valgmuligheder: moderens slægtsnavn, moderens pigenavn og faderens slægtsnavn. Det tiltaler mig meget, at man har taget hensyn til barnets tarv ved at give barn født uden for ægteskab ret til at bære moderens aktuelle navn, selv om det er erhvervet ved giftermål. Det må anses for